

לקם יוסף

בן משה זמינה. נולד ביום 7.6.1930
בהנובר אשר בגרמניה. ב-1936 עלה
עם הוריו ארצה וכנס לבית-הספר
העממי "גאולה" בחיפה. בתקופה זו
הצטרף לתנועת "הצופים" ובסיימו את
בית-הספר העממי המשיך ללמוד בבית-
הספר המקצועי שליד הטכניון העברי.
מסיבות שונות נאלץ ב-1946 להפסיק את
לימודיו ועבר לעבודה במקצועו,
במסגרות. בד בבד עם עבודתו המשיך את

השתלמותו בערבים ולא גרע דבר מעבודתו וממסירותו בתנועת הנוער
כמדריך בה ומצא לו זמן גם לקיום תפקידו ב"הגנה".

מיד עם פרוץ מאורעות-הדמים, בדצמבר 1947, התיצב לשירות
מלא ומאחר שעוד קודם לכן עבר קורס-סיירים מיוחד ב"הגנה", שימש
כסייר בעמדות הקדמיות בחיפה. השתתף גם בפיצוץ המוסכים הערביים
בחליסה ובפעולות הגמול בואדי-סאליב. בסוף פברואר 1948 עבר
לנען יחד עם חבריו בהכשרת הצופים ו. שם הצטרפה ההכשרה כולה
לאחד מגדודי הפלמ"ח, ולקסי — כפי שכינהו חבריו — עם גדודו
עבר לחולדה והתחיל בליווי השיירות לירושלים. עם השיירה הגדולה
האחרונה נשאר תקוע בירושלים והשתתף שם, בין השאר, בקרב על
שייך-ג'ראח. נפל ב-1.5.1948 בכיבוש קטמון. יחידתו נשלחה כתגבורת
לאחד מגדודי הפלמ"ח, שנלחם אז לכיבוש השכונה, ומיד עם התחלת
ההסתערות פגע כדור האויב בלבו. ב-5.5.1948 הובא למנוחת-עולמים
בבית-הקברות בקרית-ענבים.